

Det er forøvrigt ogsaa muligt, at der slet ikke vil blive Tale om at anlægge en Banegaard Syd for Vesterbro. Da der ingen Bestemmelse er tagen derom, kan man ikke med Bestemthed paasta, at det vil ske, men saavidt mig bekjendt, bestræber man sig for at erhverve Grunde til denne Banegaard. Jeg fremhæver disse forskjellige Punkter for at vise, at den høiterede Minister vistnok har besundet sig i nogen Feiltagelse med Hensyn til Betydningen af de Hensstillinger, Udvalget har gjort, og at Regjeringen vistnok ikke er uden Midler ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab, naar den vil bruge dem. — Med Hensyn til Frederiksfundsbanen maa det være mig tilladt at bemærke, at man ved Frederiksfund synes at ville gjentage den Feil, som er begaaet ved flere sjællandske Kjøbstæder, nemlig den, at lægge Banegaardene i en usforholds-mæssig og uforsøden Afstand fra Kjøbstæderne. Da for nogle og tyve Aar siden Vestbanen blev anlagt, har man ved de fleste paagjældende Kjøbstæder lagt Banegaardene uhensigtsmæssigt eller længere borte end fornødent, og der blev svaret Deputationer fra de paagjældende Kjøbstæder, som tom og Klage og tilhøvd betydelige Bidrag, hvis man vilde bringe Banen nærmere til dem: Komme Banerne ikke til Kjøbstæderne, komme Kjøbstæderne nok til Banerne. Det er en Tanke, som man maa ofte kunde nære i den Tid, men som det vistnok ikke er tilladeligt at nære nu. Vi se ogsaa, at man ved vore fleste yngre Baneanlæg, baade dem, Staten har anlagt, og dem, det sjællandske Jernbaneselskab har anlagt, har, og det med fuld Føie, bestræbt sig for at bringe Banerne saa nær til Kjøbstæderne som muligt og til det for Trafikken gunstigste Punkt, idet man derved har erkjendt, at man baade opfyldte en Pligt imod den Egn, som skulde bruge Banen og tillige gavne Trafikken; thi skjøndt Kjøbstæderne nok komme til Banerne, ville baade Kjøbstæderne i langt høiere Grad søge Banen, naar den ligger bekvemt for dem, og Oplandet vil ligeledes i langt høiere Grad søge den for at komme til Kjøbstæderne. Hvad angaar det Svar, som den meget ærede Minister i sin Tid modtog fra det sjællandske Jernbaneselskab betræffende flere mindre Stationer paa de ældre sjællandske Baner, synes det underligt, at den høiterede Minister endnu kan paaberaabe sig dette. Det er, saavidt mig bekjendt, 3—4 Aar siden, at disse Forhøvdlinger fandt Sted, og at det Svar blev givet. Den sjællandske Jernbanebestyrelse paaberaabte sig i den Tid — saavidt jeg huster var det i 1872 — at det blev fornødent at sætte 1 Tog mere i Gang paa den sjællandske Vestbane, dersom man skulde opfylde de Ønsker, som vare fremkomne om at oprette flere mindre Stationer, thi Spørgsmaalet dreier sig ikke om en enkelt Station, saaledes som Ministeren synes at antage, men om flere Stationer. Dersom der inellem Ringsted og Korsør skulde oprettes Stationer i samme Forhold som paa Statsbanerne,

maa man ikke oprette 1, men 5—6 nye Stationer. Mellem Odense og Middelfart er der 6½ Mil, og mellem Ringsted og Korsør er der omtrent den samme Afstand, men inellem Ringsted og Korsør er der kun 2 Stationer, medens der inellem Odense og Middelfart, saavidt jeg huster, er 7 til 8. Det er iøvrigt ikke blot denne Strækning, hvorom der er Tale, men der er ogsaa Tale om flere Strækninger af Sydbanen; saaledes synes der Stationer paa Strækningen inellem Ræftved og Bordingborg og inellem Rjøge og Åhureby. De Forhold, som dengang vare tilstede, kunne imidlertid ikke uden videre forudfattes at være tilstede nu, og siden den Tid er, som jeg før tillod mig at oplyse, Trafikken stegen i en ganske overordentlig Grad, navnlig allermost paa Vestbanen, saaledes at det, dersom man for 3—4 Aar siden nærede Betænknelighed ved at sætte 1 Tog mere i Gang, ikke er givet, at den samme Betænknelighed eksisterer endnu. Der turde altsaa — saa forekommer det mig — være Narfag for Regjeringen til paany at lægge det sjællandske Jernbaneselskab denne Sag paa Hjerte, hvorved den ligefrem vil øve Nærfærvighed imod de Beboere, som nu kun have den Fornøielse at se Jernbanen gaa forbi deres Dor.

Ordføreren (Berg): Overfor et saa betydeligt Afstnit af Finantsbudgettet som det, der for Tiden ligger for til Behandling, og overfor den Mangfoldighed af Indstillinger i Udvalgets Betænkning, der ere berørte af flere Medlemmer her i Salen, kunde der vel være Anledning til at gaa lidt videre ind paa Udskilligt deraf, end jeg tillod mig at gjøre i Formiddag. Jeg tror imidlertid, at Thinget vil være enigt med mig i, at jeg med Undtagelse af enkelte Punkter, som jeg skylder den ærede Minister at svare paa, bliver staaende ved, hvad jeg i Formiddag paa hele Udvalgets eller paa Hiertallets Vegne har udtalt om de stillede Vædringsforslag; for saa vidt Udtalelser fra Andre maa være gaaet det imod, kan jeg ikke hverken paa hele Udvalgets eller paa Hiertallets Vegne tiltræde saadanne Udtalelser. Efter denne almindelige Bemærkning skal jeg nu sige nogle Ord om adskillige af de her omhandlede Punkter, og jeg skylder da navnlig at sige et Par Ord om de to færlige Vædringsforslag, om hvilke jeg har opfat at udtale mig paa Udvalgets Vegne, indtil vi havde hørt de ærede Forslagsstillere udtale sig. Det første af disse Forslag angaar en Telegraflinie til Anholt. Den Tanke at faae en Telegraflinie til et for Skibsfarten saa udsat Punkt som Anholt er ikke ny, og den mangler lige saa lidt Deltagelse; men det turde dog være bedst, at der samtidig med et Forslag om dette Anlæg forelaa saadanne Oplysninger, saavel med Hensyn til de indtrufne Ulykkestilfælde som til Beboermæssige af, hvilken Betydning det i disse uheldige Tilfælde vilde have